

РЕШЕНИЕ

№ 15536

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **964** по описа за **2026** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Д. Х. М., чрез адв. Ц., срещу Решение № 3901/28.10.2025 г. постановено по НАХД № 3254/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав. С Решението е потвърден електронен фиш серия К № 8730162/26.02.2024г. на СДВР, с който на Д. Х. М. с ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал.1 от Закона за движение по пътищата.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на постановения съдебен акт. Сочи се, че съставът на СРС не е обсъдил възраженията за неяснота в субекта на административно-наказателната отговорност. Не е съобразено, че по делото е приложен фиш със същия номер, издаден на „Премиум Мобилити“ ЕООД, който е връчен на касатора. Т.е. става въпрос за два фиша с един номер, но с различно съдържание. Няма данни за това какво е ограничението на скоростта в участъка, в който автомобилът е заснет. Няма доказателства за предварителен анализ за определяне на мястото за пътен контрол, за мястото на МПС с оглед тъмната снимка, на която се вижда само рег. номер на автомобила, за уникален идентификационен номер на снимката, който да попада в нарушенията, посочени като бройка в протокола за използване на АТТС, за местоположението на полицейския автомобил и

използваното АТСС, за номерата на първото и последното статично изображение. Поради това ненадлежно попълненият протокол може да се приравни на липса на такъв, което води до незаконосъобразност на издадения електронен фиш. Поради това се иска от съда да отмени първоинстанционното решение и ЕФ. Претендират се разности.

Ответникът – СДВР, редовно призван, не се представлява. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществуващото на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София-град, XXIII касационен състав, след като обсъди приложените към делото доказателства, становищата на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от процесуално легитимирано, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК лице, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт в предвидения от закона срок. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

СРС е установил следната фактическа обстановка: на 26.02.2024г. в 20.30 часа в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], с техническо средство АТСС С. М2-МД1193, след приспаднат толеранс от минус 3% е засечена скоростта на движение на МПС „Ф. П.“, с регистрационен номер . Отчетена е скорост на движение 64 км/ч, при разрешена 50 км/ч за населено място или превишение с 14 км/ч. Като ползвател на процесното МПС е посочена Д. Х. М. с ЕГН [ЕГН]. Въз основа на тези данни е издаден електронен фиш от СДВР за налагане на глоба в размер на 50 лева на водача на автомобила за нарушение по чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

За да потвърди ЕФ, въззивният съд е приел, че е налице нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП, извършено от касатора, за което правилно е наложена санкция по чл. 182, ал.1, т.2 от ЗДвП. Пред настоящата инстанция са представени 3 бр. снимки на процесното МПС, заснети в последователност от техническото средство, като СДВР е уточнила, че същото не възпроизвежда номер на статично изображение.

При извършената проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият касационен състав счете обжалваното решение за валидно и допустимо. Обжалваното решение е правилно.

Съдът констатира, че ЕФ е издаден от компетентния за това орган – СДВР, доколкото нарушението е извършено в област С.. Обжалваният акт съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл.189, ал.5 ЗДвП. Налице е ясно описание на нарушението – посочена е датата 26.02.2025г. и часът, както и мястото на извършване на нарушението - в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица]. Посочена е и установената скорост от 64 км/ч след приспаднат толеранс при разрешена скорост 50 км. за населено място. Индивидуализирани са МПС и санкционираното лице. Съдържа се и подробно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, както и нарушените разпоредби на чл. 21, ал.1 ЗДвП, тоест всички реквизити съгласно одобрения от министъра на вътрешните работи образец на електронния фиш. Противно на твърденията на касатора, настоящият състав на съда намира, че при съставяне на оспорения ЕФ не са допуснати съществени нарушения, обуславящи отмяната му. Административното нарушение в случая е установено не само в отсъствие на нарушителя, но и в отсъствието на контролния орган, доколкото за целта се използват автоматизирани технически средства от конкретно одобрен вид и тип. Макар електронният фиш да представлява типизиран документ, същият е електронно изявление за знание с удостоверителен характер, което възпроизвежда установени неприсъствени факти, посредством използване на технически способ от годно за това техническо средство. Затова обективните

признаци от състава на конкретното административно нарушение се установяват автоматизирано и се удостоверяват с приложен снимков материал, на който е придадена и съответната доказателствена стойност с нормата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП. Легалната дефиниция, дадена в разпоредбата на § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП позволява да се направи извод, че при използването на автоматизирани технически средства и системи, единствената намеса на контролния орган се свежда до позиционирането и настройката, като обработката на данните и издаването на електронния фиш се осъществява от централизирана информационна система. Доколкото мобилната система функционира изцяло самостоятелно и независимо, а запаметената от уреда информация се съхранява в локална компютърна конфигурация или локален сървър за издаване на административни документи във връзка с установените нарушения, което се отразява и в протокол, неоснователни са твърденията на касатора за несъответствие между съдържанието на издадения ЕФ и връчения на санкционираното лице. След като липсващата информация в представения от касатора фиш е съответна на защитната теза, установяването на тези благоприятни за санкционираното лице факти е следвало да се извърши по предвидения процесуален ред за доказване чрез представяне на оригинала на връчения ЕФ. Тъй като това не е станало, посочените от касатора разлики с фиша, представен на л.28 от делото, не следва да се обсъждат.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана при избиране скоростта на движение водачът на пътното превозно средство да превишава определена скорост съобразно категорията на ППС и движението в населено място, като за ППС категория В ограничението е 50 км/ч. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство вид С. М2 MD1193 със стационарен режим на измерване, монтирано в [населено място] на бул. С., до № 211, с посока на движение от "К. М. Л." към [улица], с посока на задействане приближаващ. За работата на автоматизирано техническо средство е съставен Протокол от използване на техническо средство вид С. MD1193 от 26.02.2024г. На л.13 е приложена снимка на монтираното техническо средство към момента на монтажа – 19,31ч., съответстващ на часа на начало на работа, посочен в протокола за използването му. В часовия диапазон, посочен в протокола, попада и часа на установяване на нарушението. За него е генерирано статично изображение, приложено към електронния фиш, от което по безспорен начин се установява извършването на процесното нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП. Неоснователни са възраженията на касатора за нарушения на Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата на МВР /Наредбата/. По делото е представен Протокол от използване на техническо средство вид С. MD1193 от 26.02.2024г., Протокол от проверка № 019 – СГ- ИСИС/14.03.2023 г. на БИМ, ГД „Мерки и измервателни уреди“, отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“, документ за преглед на вписан тип средство за измерване № В-46/06.07.2018 г. на БИМ, както и Решение за одобрен тип на уреда за измерване. По отношение на Протокол от използване на техническо средство вид С. MD1193 от 26.02.2024г., издадено от ОПП – СДВР, съдът констатира че същият е валиден и съдържа изискуемата съгласно Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на МВР информация. Видно от съдържанието на протокола и представената снимка, техническото средство е работило при стационарен режим и е поставено на пътното платно. Съдът споделя изводите на СРС, че са изпълнени изискванията на материалния закон относно установяване на нарушението с представените по делото Протокол за използване на автоматизирано техническо средство, ежедневна форма на отчет и приложената към ЕФ снимка. Неоснователни са възраженията на касатора за такива нарушения при съставяне на протокола, които да водят до извод за липса на такъв. Наличието или липсата на предварителен анализ за определяне на

мястото за пътен контрол не влияе на редовността и законосъобразността на процесния фиш, тъй като е въпрос по целесъобразност. Мястото на МПС се идентифицира освен с рег. номер на автомобила, също и с географските координати, посочени на тази снимка и неоспорени от касатора. Същото се отнася и до местоположението на използваното АТСС, тъй като автомобилът е заснет от него на [улица]до №211, къде АТСС се е намирало. Видно от чл.10, ал.2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата протоколът по ал. 1 се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и краят на контролирания участък. Наредбата не изисква като задължителен реквизит попълване на номер на първо и последно статично изображение, като посочването им в образеца в приложението към наредбата също не го прави такъв. Поради това липсата на номер на статичното изображение не представлява нарушение на описаната процедура.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактичката обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл.348, ал. 1 от НПК, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно отправеното от ответника по оспорването искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в депозираните писмени бележки, на основание чл. 64д, ал.3 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 67 евро, определени в съответствие с фактичката и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3901 от 28.10.2025г., постановено от Софийски районен съд, НО, 1-ви състав по нахд № 3254/2025г.

ОСЪЖДА Д. Х. М. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 67 евро юрисконсултско възнаграждение.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: